І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 129. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 8-го ЛИПНЯ 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, JULY 8, 1975 No. 129. VOL. LXXXII.

СОЮЗІВКА ЗАПОЧАТКУВАЛА ЛІТНІЙ СЕЗОН КУЛЬТУРНИМИ, СПОРТОВИМИ І РОЗВАГОВИМИ ІМПРЕЗАМИ

Союзівка, Кергонксон, Н. Й. — Понад 3,000 українців з різних стейтів ЗСА і провінцій Канади, користаючи із триденного „вікенду" з нагоди Дня Незалежности та чудової соняшної погоди, гостювали на цій оселі УНСоюзу минулої п'ятниці, суботи і неділі, 4-6 липня та взяли участь в різноманітних імпрезах, пов'язаних із традиційним вже відкриттям літнього вакаційного сезону. Два вечірні концерти, дві забави, перший тенісовий турнір сезону, перший літературно - мистецький вечір становили програму триденного відкриття цього вже 23-го з черги сезону Союзівки. Принадливо - синя вода у великому Олімпійському басейні, свіжо - зелені тенісові корти, відбиванкова площа та затишні алеї Союзівки доповняли образ відпочинково-вакаційної оселі в повному розгарі та давали змогу гостям, особливо численній молоді, користати до схочу з усіх улаштувань та вигод.

Вже в четвер вечором паркувальні площі Союзівки почали заповнятися автомобілями з різнокольоровими реєстраційними плитками — від Фльориди до Мейн, від Арізони і Колорадо до Ню Йорку і Ню Джерзі, від Манітоби до Квебеку — та майже без вийнятку з позначенням синьо-жовтих українських барв на вікнах. Надходячий День Незалежности, в навечер'я 200-ліття Америки та в 100-ліття українського поселення в ЗСА, проголошували випуски штучних вогнів, які розпорошувалися на зоряному небозводі різнобарвними вогниками. В такому дусі проходила вечірня програма в п'ятницю, 4 липня, присвячена 199-им народинам Америки, яку вивели на сцені павільйону „Веселка" працівники Союзівки під проводом Ані Дидик. Монтаж - речитатив до теми Дня Незалежности, у виконанні Ані Дидик, Лесі Баранської і Оксани Борбич наголошував паралелю поміж боротьбою і осягненням волі і незалежности американським народом та такими ж стремліннями українського народу під сучасну пору. В програмі вечора рівнож виступали бандуристи Оксана Дацків і Теодор Сенчишин, акордеоніст Алек Худолій та квінтет вокалісток в складі О. Борбич, керівник, Соня Муравська, Оксана Тромса, Марта Костишин, Ірина Борбич, які під акомпаніямент гітар виконали чотири пісні. Після програми відбулася забава на терасі павільйону під звуки оркестри „Темпо".

Концерт в суботу вечором

(Закінчення на стор. 3-ій)

ПРЕЗИДЕНТ ФОРД ПРОГОЛОСИВ ТИЖДЕНЬ ВІД 13-ГО ЛИПНЯ ТИЖНЕМ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ, ЗАКЛИКАЄ АМЕРИКАНСЬКИЙ НАРІД ДО ВІДПОВІДНИХ ЦЕРЕМОНІЙ І АКТИВНОСТЕЙ

Вашінгтон. — Президент Джералд Р. Форд, виконуючи постанову спільної резолюції Конгресу ЗСА з 1959-го року, видав окрему проклямацію, якою проголошує тиждень, що починається 13-го липня, Тижнем Поневолених Націй, закликаючи американський нарід „поновно присвятитись" ідеалам власних вольностей та аспіраціям на волю і незалежність усіх тих народів, що такої волі не мають. Президент Форд одночасно заохочує американський нарід відзначити Тиждень Поневолених Націй відповідними церемоніями і активностями.

Проклямація президента Форда в англійському оригіналі і в українському перекладі звучать:

THE WHITE HOUSE
CAPTIVE NATIONS WEEK, 1975
A PROCLAMATION

The history of our Nation reminds us that the traditions of liberty must be protected and preserved by each generation. Let us, therefore, rededicate ourselves to the ideals of our own democratic heritage. In so doing, we manifest our belief that all men everywhere have the same inherent right to freedom that we enjoy today. In support of this sentiment, the Eighty-sixth Congress, by a joint resolution approved July 17, 1959 (73 Stat. 212), authorised and requested the President to proclaim the third week in July of each year as Captive Nations Week.

NOW, THEREFORE, I, GERALD R. FORD, President of the United States of America, do hereby designate the week beginning July 13, 1975, as Captive Nations Week.

I call upon the people of the United States to observe this week with appropriate ceremonies and activities, and I urge rededication to the aspirations of all peoples for self-determination and liberty.

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand this twenty-seventh day of June, in the year of our Lord nineteen hundred seventy-five, and of the Independence of the United States of America the one hundred ninety-ninth.

GERALD R. FORD

БІЛИЙ ДІМ
ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ 1975
ПРОКЛЯМАЦІЯ

Історія нашої Нації пригадує нам, що традиції свободи мусять захищати і зберігати кожна генерація. Отже, поновно присвятімо себе ідеалам нашої власної демократичної спадщини. Таким чином, ми виявимо наше переконання, що всі люди, де вони не находилися б, мають ті самі природні права на свободу, якою ми втішаємося сьогодні. Підтримуючи це переконання, 86-ий Конгрес спільною резолюцією (73 стат. 212), схваленою 17-го липня 1959-го року, уповноважив і доручив Президентові кожного року проголошувати третій тиждень липня Тижнем Поневолених Націй.

Тому то я, Джералд Р. Форд, Президент З'єдинених Стейтів Америки, оцим проголошую тиждень, який починається 13-им липня, Тижнем Поневолених Націй.

Я закликаю народ З'єдинених Стейтів відзначити цей тиждень відповідними церемоніями і активностями та заохочую до поновної присвяти аспіраціям всіх народів на самовизначення і свободу.

Засвідчуючи це, я підписую цю декларацію 27-го червня, року Божого тисяча дев'ятсот сімдесят п'ятого, а сто дев'ятдесят дев'ятого Незалежности З'єдинених Стейтів Америки.

ДЖЕРАЛД Р. ФОРД

ДРУЖИНА ЛЕОНІДА ПЛЮЩА АПЕЛЮЄ ДО АМЕРИКАНСЬКИХ АСТРОНАВТІВ ВИСТУПИТИ В ОБОРОНІ ЇЇ ЧОЛОВІКА

Агентство Асошіейтед Прес інформує, що в неділю 6 липня Татьяна Житникова, дружина Леоніда Плюща, який находиться в тюремному психіятричному закладі в Дніпропетровську, звернулася із закликом до американських астронавтів напередодні їхнього спільного космічного польоту з совєтськими космонавтами, підняти голос в обороні її чоловіка, а також інших осіб, переслідуваних і в'язнених совєтським режимом. У своєму зверненні Татьяна Житникова підкреслила, що це може її „остання розпачлива надія" врятувати свого чоловіка, якого психічне і фізичне здоров'я руйнують надмірними дозами спеціяльних ліків.

„Совєтське керівництво виявило, що для нього важливішою є справа зломання одної людини з-поміж багатьох волелюбних людей під їхнім пануванням, чим піти назустріч вимогам і побажанням публічної опінії з тих західніх країн, з якими воно готове співпрацювати на землі і на небі" — заявила дружина Леоніда Плюща у своєму апелю.

Одночасно з Татьяною Житниковою виступив з апелем фізик Борис Альшулер, який у своєму зверненні до американських астронавтів закликає їх виступити в обороні Леоніда Плюща та інших, в тому Єлени Сахарової, якій совєтські чинники не дозволяють виїхати закордон на лікування очей і якій грозить сліпота, Владимира Буковського, засудженого на сім років ув'язнення за нібито „антисовєтську активність", і в обороні двох жидівських активістів — Марка Нашпіца і Бориса Цитльонока, які відбувають кару п'ятилітнього ув'язнення у сибірських концтаборах

Повідомлення Асошіейтед Прес про апель дружини Леоніда Плюща до американських астронавтів виступити в обороні її чоловіка постійно передавали в неділю, 6-го липня, численні радіовисильні.

На Союзівці відбувся перший тенісовий турнір літнього сезону

Союзівка, Кергонксон, Н.Й. — П'ятдесят українських змагунів і змагунок із східніх стейтів Америки взяли участь у 18-их з черги тенісових першенствах Союзу Українсько - Американських Спортових Товариств (СУАСТ-Схід), які відбулись на цій оселі УНСоюзу при чудовій соняшній погоді під час триденного вікенду, пов'язаного із святом Дня Незалежности, 4 - 6 липня. Цей перший із шістьох турнірів на Союзівці в цьому сезоні влаштував Спортовий Осередок „Тризуб" Філядельфія, який цього року відмічує своє 25-ліття. Змаганням, що відбулися на п'ятьох твердих кортах Союзівки, приглядались численні глядачі — серед них постійні гості, які вже розпочали свої вакації тут, а ще більше тих, які прибули на Союзівку, щоб взяти участь в імпрезах, пов'язаних із офіційним відкриттям літнього вакаційного сезону.

Тенісові змагання проходили в п'ятьох групах: чоловіків, жінок, сеньйорів, юнаків та переможених (тих чоловіків, які програли перші магання в еліміназіях). В групі чоловіків, до якої зголосилось 20 змагунів, перше місце відвоював Юрій Савчак, здобуваючи звання чемпіона сходу вже п'ятий раз в історії цього турніру та презентуючи свій матірний клюб У.С.О. „Тризуб" першою із двох перемог в цьому ювілейному році. У фінальній грі Ю. Савчак переміг Романа Ракочого, мол., 3:6, 6:3, 7:6, здобуваючи п'ять точок підряд в децидуючому „тайбрейкері" після того, як Р. Ракочий провадив вже 4:0. У півфіналах Ю. Савчак переміг Зенона Маркевича (КЛК) 7:6, 6:1, а Р. Ракочий Зенона Снилика („Чорно-

(Закінчення на стор. 3-ій)

ПІД ЧАС СВЯТА НЕЗАЛЕЖНОСТИ ПРЕЗИДЕНТ ФОРД НАГОЛОШУВАВ ОСОБИСТІ ВОЛЬНОСТІ

Балтимор, Мериленд. — Промовляючи під час Свята Незалежности в Форті МекГенрі, де в 1814 році Френсис Скотт Кі написав слова до американського національного гимну „Ди Стар Спенґелд Беннер", президент Джералд Форд минулої п'ятниці, 4-го липня, заявив, що ЗСА наступне століття повинні присвятити для скріплення особистої свободи, якщо Америка хоче остати надалі „землею вільних і відважних краєм". Президент сказав, що в цей час масової продукції, масової освіти, масового населення, які можуть „придушувати виявлення індивідума або обмежити можливості особи", Америка своє третє століття повинна присвятити для ще більшого розвитку особистої свободи. Індивідуалізм — сказав Президент — є запорукою проти одноманітности в суспільстві, додаючи, що уряд, який бере на себе надто багато обов'язків, може придушити індивідуальну ініціятиву. Коментатори твердять, що під час виборної кампанії в 1976 році президент Форд наголошуватиме ці самі пункти: особисту свободу і потребу обмежити бюрократію федерального і стейтових урядів.

Під час своєї промови Президент заявив, що і сьогодні американський прапор є символом любови американського народу до своєї країни, виявом патріотизму і національної гордости, як і був у 1814-му році, коли британці думали, що коротке бомбардування змусить американську залогу Форту МекҐенрі піддатися, але, як написав Френсис Скотт Кі, зоряний прапор далі маяв „у досвітній порі". Під час відзначування Свята Незалежности у Форті МекГенрі, президент Форд і його жінка були присутні під час присяги 41 імігранта, які того дня одержували американське громадянство.

Плянують маніфестацію біля Статуї Свободи

Ню Йорк (АВПН). — В червні 1975 року тут в готелі „Комодор" відбулося засідання членів Ради Директорів організації Американці за Визволення Поневолених націй (АВПН). Понад 30 осіб, представників різних національностей, взяли участь на нараді, в тому числі від українців члени Спілки Визволення України (СВУ), яка є членом АВПН.

Нараду відкрила д-р Валентина Калиник — президент АВПН. Вона запропонувала програму відзначення Тижня Поневолених Народів біля Статуї Свободи в 1975 році, як це вже має свою традицію з попередніх відзначень біля цієї статуї.

Учасники засідання пропозицію схвалили, визначивши дату на 20-те липня 1975 року. Всі національні групи зі своїми прапорами й транспарентами мають прибути на острів Статуї Свободи до 1-ої години по полудні, в якій розпочнеться Маніфетація. На острів також прибудуть представники з найновішої еміграції з СССР та репрезентанти країн Південної Америки.

В плянах Маніфестації: зачитання проклямації Тижня Поневолених Націй президента ЗСА й губернатора стейту Ню Йорк; листів і телеграм від сенаторів і конгресменів.

Після промов політичних діячів будуть прийняті резолюції в обороні людських прав переслідуваних під совєтами, а зокрема протест проти русифікації неросійських народів та поселювання на їх місце росіян; проти т. зв. політики „відпруження" (детанту) з Москвою, яка є на користь лише московсько - комуністичним колоніялістам.

Потім відбудеться похід до підніжжя Статуї Свободи для складення вінка в пошані жертвам боротьби за національне визволення своїх народів. Кінець маніфестації завершать мистецькі виступи різних національних груп.

Узгіднено проєкт угоди про „обмін людьми та інформаціями" між західнім та східнім бльоками

Женева. — Европейська конференція для справ безпеки і співробітництва на своїй робочій сесії остаточно схвалила проєкт угоди щодо т. зв. „обміну людьми та інформаціями" між країнами західнього світу та совєтського бльоку. Проєкт угоди в цій справі передбачає деякі удогіднення щодо контактів, а також щодо взаємообміну інформаціями, хоч в основному договірні сторони обмежилися до ствердження принципів, не заторкуючи самої практичної сторінки такого обміну. Проєкт угоди включає фактично тільки своєрідні „напрямні", якими окремі держави повинні б користуватися у практичній політиці, але ці напрямні без ніякої зобов'язуючої сили.

Як відомо, совєтський уряд докладав всіх зусиль, щоб взагалі цю справу „обміну людьми та інформаціями" зняти з порядку дня. Мовляв, вона однозначна з втручуванням у внутрішні справи інших держав. Все таки, натрапивши на досить твердий спротив з боку деяких західніх держав, Москва вирішила поступитися, але в ході переговорів забезпечила таке сформулювання проєкту угоди, щоб в ніякому випадку ця угода, навіть після підписання ратифікації, не в'язала рук совєтському урядові. Західні держави в ім'я детанту з СССР погодилися на таке формулювання, яке нічого конкретного не дає, не рахуючи деяких полегш для журналістів і для туристичного руху. Західні чинники відзначають, що без уваги на характер проєкту угоди в справі „обміну людьми і інформаціями", вона матиме, як твердять вони, „моральне значення і вплив" і може давати поштовх до інтервенції у випадках очевидного порушування узгіднених засад.

Українці Чікаґо очолюють міжетнічний шкільний проєкт, фінансований федеральними фондами

Чікаґо, (М.С.) — Оснований у травні ц.р. при Іллінойському університеті в Чікаґо - Серкл, Міжнаціональний Етнічний Комітет (тзв. Консорціюм), у склад якого увійшли представники етнічного шкільництва греків, жидів, литовців і українців, одержав від Федерального уряду 45.000 дол. на опрацювання і уведення у навчальну програму публічних шкіл (кляси 5 - 8) відповідних інформацій і навчальних матеріялів про культурну спадщину цих народів. 30. червня ц.р. згадане консорціюм (по двох делеґатів від кожної групи і двох професорів з департаменту едукації) закінчило розгляд аплікацій (усіх було 58) і з фінального числа найбільше кваліфікованих 4-ох кандидатів, директором (координатором) цього Проєкту обрало п-ні проф. Дарію Маркусь, що саме закінчила на університеті Льойоля свою докторську дисертацію, пов'язану з етнічним вихованням.

Фінансове господарювання признаними на цей Проєкт фондами доручив Федеральний уряд Товариству „Самопоміч" (голова інж. П. Туруля). Українську групу у цьому Консорціюм і у всіх зв'язаних з цим акціях репрезентували два представники Комітету Сприяння Українським Студіям в Іллиной (голова інж. Дм. Григорчук, і м. голова та реф. академічних справ проф. Мирослав Семчишин). Як відомо, цей Комітет, оснований проф. М. Семчишином у 1971 році, успішно добився того, що на Іллинойському Стейтовому Університеті департамент слявістики увів у 1972 р. виклади з української літератури і культури, а викладачем тепер є проф. Богдан Рубчак.

Відбуваєтьcя табір виховників Юного ОДУМ

Аккорд, Н.Й. (І.П.) — Тут на одумівській оселі „Київ" відбувається, вже від 28-го червня, 9-тий Табір Виховників Юного ОДУМ. Табір триватиме до 12-го липня. Команду Табору очолили: д-р Юрій Криволап — комендант, інж. Євген Кальман інж. Микола Мороз — заступники коменданта, Володимир Степовий — старший бунчужний, Єля Вовк — старша бунчужна, Валентина Петруша — писар.

В програмі табору: теоретичні та практичні зайняття для підготовки нових кадрів виховників для юнацтва ОДУМ. Учасники табору є з таких міст ЗСА: Ґошен-Елгарт, Ірвінгтон, Трентон, Клівленд, Філядельфія, Чікаґо, Балтімор, Мінneаполіс і Бріджпорт та з Канади: Торонто і Лондон.

В суботу, 12-го липня, відбудуться іспити та ґрадуація випускників в присутності Головної Команди Виховників. Цього ж таки дня, 12-го липня, починається табір для новацтва в віці від 7-ми до 12-ти років і триватиме до 26-го липня, після чого розпічнеться юнацький табір у віці від 13-ти до 17-ти років. Табір українознавства та гри на бандурі розпічнеться 9-го серпня і триватиме до 23-го серпня. На цей табір приймається всіх юнаків і юначок без обмеження віку.

Український фестиваль у 200-річчя ЗСА у Філядельфії не відбудеться

Філядельфія. — Громадський Комітет для відзначення 200-річчя ЗСА при Відділі УККА у Філядельфії подає до відома, що заплянований український фестиваль у Робін Гуд Делл 22-го серпня 1975 р. не відбудеться з незалежних від Громадського Комітету причин.

Вислухавши вичерпних звітів членів Президії та обміркувавши всебічну проблематику, зв'язану з фестивалем, на пленарному засіданні Громадського Комітету апробовано рішення Президії Комітету з дня 29-го травня ц. р. не брати участи у фестивалі в дні 22-го серпня ц. р.

Участь будь-якого українського мистецького ансамблю у фестивалях 22-го або 6-го серпня буде всупереч рішенню Громадського Комітету та проти прийнятих в кожній спільноті засад громадської дисципліни.

Пластуни відбувають Лісову Школу

Гантер, Н. Й. (Ю. І. Павлічко) — З першим тижнем літа приходить і початок пластової Лісової Школи — цього року вже 12-та з черги, яка відбувається на площі пл. сен. В. Хамули і М. Пежанського в горах Кетскіл недалеко містечка Гантер. Цьогорічна Лісова Школа під проводом пл. сен. Петра Содоля почалася 28-го червня і триватиме, як все, два тижні. Цей міжкраєвий табір має на меті вишколити будучих провідників юнацьких таборів. Учасники із ЗСА і Канади є на двох рівнях — 22 переходять нормальну Лісову Школу а 6 переходять спеціялізаційний вишкіл бунчужних і творять ланку інструкторів.

ПОВІДОМЛЕННЯ РЕДАКЦІЇ

Започаткований в попередньому числі „Свободи" репортаж д-р Теодозії Савицької про „Українську Бразилію" сьогодні, з уваги на актуальні вістки, перервано. Репортаж продовжуватиметься в наступному і дальших числах.

Самвидавні „Український Вісник", „Золоті Ворота" О. Бердника та „Вогонь Купала" Калинця появилися друком у В-ві „Смолоскип"

Балтимор - Париж (УПС „Смолоскип") — У видавництві „Смолоскип" ім. В. Симоненка та Першої Української Друкарні у Франції появилися друком у книжковій формі дві самвидавні публікації з України: „Український Вісник", випуск 7 - 8, Олеся Бердника „Золоті Ворота" та передрук забороненої і знищеної в Україні збірки поезій Ігора Калинця „Вогонь Купала".

„Український Вісник"

Після дворічної перерви, на весну 1974 року почав знову появлятися в Україні самвидавний журнал „Український Вісник". Випуск 7 - 8 цього журналу дістався на Захід і тільки-що появився окремою книжкою у В-ві „Смолоскип" ім. В. Симоненка і Першої Української Друкарні у Франції (Париж).

Відновлене число журналу, яке зредаґував підпільний автор в Україні Максим Сагайдак, має 152 сторінки і до нього доданий іменний покажчик. Зміст журналу складають такі матеріяли:

Вступне слово „Дорогий Читачу!", сім віршів М. Сагайдака і його ж стаття про питання відпруження (детанту) „Часткове співробітництво і спритна дипломатія".

Основну частину „Українського Вісника" становить обширна праця „Етноцид українців в СССР". Ця праця складається з двох частин — (І) „Демографічна статистика у викритті колоніяльної політики московських окупантів на Україні"; (ІІ) „Генеральний погром".

(Закінчення на стор. 3-ій)

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Неоправдана відмова

Згідно з офіційним повідомленням Білого Дому, президент Форд на рекомендацію Національної Ради Безпеки, яку очолює державний секретар Генрі Кіссінджер, відмовився взяти участь у прийнятті, влаштованому керівництвом Американської Федерації Праці — Конгресом Індустріяльних Організацій, для відомого російського письменника - дисидента Александра Солженіцина, якого насильно совєтський режим депортував з СССР. Крім того президент Форд відмовився також прийняти в Білому Домі А. Солженіцина, автора, відзначеного Нобелівською премією, в'язня совєтських концтаборів, який у своїх творах розкрив жах совєтської поліційної і терористичної системи. Причина відмови дуже проста: зустріч президента Форда з смертельним ворогом совєтського режиму А. Солженіциним могла б зашкодити політиці детанту, з яким від років так дуже возиться і до того з великими втратами для ЗСА державний секретар Г. Кіссінджер. Мало того, з кіл Білого Дому „неофіційно" подали до відома, що, мовляв, А. Солженіцин виявляє нібито „психічну незрівноваженість" і що його приїзд до ЗСА має на меті стимулювати продаж книжок, в чому „не може співучаснити Президент".

Іншими словами, причини і політичні і нібито „особисті". Ясно, що в першому випадку заважила настанова самого Кіссінджера, який не може визволитися від свого „довір'я" до Москви і її верховодів. В другому, Білий Дім дався зловити на совєтську „вудочку", бо, як відомо, ще в час, коли А. Солженіцин жив у Москві, КГБ поширювало вістки про його „нестабільність", і навіть у допомогу притягнуло собі першу дружину письменника, заставляючи її писати „спогади". Щодо „допомоги у продажу книжок", то, як відзначив „Ню Йорк Таймс" з 3-го липня, „президент Форд при окремих нагодах вітав людей, заангажованих у комерційних підприємствах. Наприклад, він фотографувався з „бавовняною королевою", а тільки в останньому тижні він зустрічався з грачем Пеле, бразилійською зіркою копаного м'яча, який тільки-що підписав багатомільйоновий контракт про виступи і сприяння розвиткові копаного м'яча у З'єднаних Стейтах". Коротко, всі ці „мотиви" відпадають, як цілком безпідставні і вигадані.

Лишається політична мотивація, і тут доходимо до суті проблеми з якою в'яжеться відкрите питання про те, чи правильно зробив президент Форд, відмовившись зустрітися з А. Солженіциним, щоб, боронь Боже, „не вразити" „делікатних" почувань Брежнєва, Громика й інших кремлівських диктаторів. Крім того, лишається також відкритим питання про те, чи правильно є така відмова Президента держави, який при кожній нагоді заявляє про свою готовість стояти на сторожі свободи і справедливости. А коли ж треба на практиці виявити, принаймні назовні, справжню солідарність з борцями за ці ідеали, голова цієї держави від цього відмовляється, солідаризуючися з вимогами совєтського режиму, який змагається за знищення свободи у всьому світі і вже здавив свободу та потоптав основні права людини і націй у межах контрольованої ним імперії.

До речі, варто нагадати, що попередник президента Форда президент Р. Ніксон, мабуть з подібних політичних причин злегковажив заходи, щоб прийняти в Білому Домі також довголітнього в'язня совєтських концтаборів, голову Української Католицької Церкви, тоді чинного кардинала і тепер Патріярха Йосифа Сліпого в часі його відвідин в ЗСА.

Правильно зробив А. Солженіцин, який у своїй промові у Вашінґтоні ще раз розкрив справжнє обличчя Кремля і тих, з ким ЗСА шукають детанту, та вказав на смертельну загрозу від цього детанту в першій мірі для самих ЗСА. У цьому відношенні А. Солженіцин свою функцію виконав, промовляючи у Вашінґтоні від імени десятків мільйонів, закатованих і катованих у совєтських тюрмах і концтаборах.

Відмова президента Форда хоча б з виключно людських мотивів зустріти А. Солженіцина не є оправдана і політично шкідлива.

Перестого на часі

У понеділок, 30-го червня, під час церемонії заприсяження Данієла П. Мойнігена на пост американського амбасадора до Об'єднаних Націй, президент Джералд Форд заявив, що ЗСА продовжуватимуть підтримувати працю цієї міжнародної організації для справи світового миру та її гуманітарні акції, зокрема ті, які стосуються економічно недорозвинених країн, і сказав, що Америка „цілеспрямовано і з терпеливістю співпрацюватиме" з цими країнами в Азії, Африці та Південній Америці, тобто з т. зв. „третім світом", для встановлення кращих зв'язків і розв'язання спільних проблем. Але Президент також відверто сказав, що Америка „гостро буде протиставитися старанням будь - якої групи країн використовувати механізм Об'єднаних Націй для вузьких політичних цілей чи парляментарних маніпуляцій".

Ця заява Президента була вчасною перестогою для країн „третього світу", як також і для комуністичних держав, що ЗСА, хоча готові співпрацювати з ними для загального добра, відтепер виявлятимуть більшу „агресивність", тобто гостріше відповідатимуть на неоправдану критику в Об'єднаних Націях і на інших міжнародних форумах. Як вказують коментатори, ця заява президента Форда була майже повторенням думок Данієла Мойнігена, висловлених ним в кінці лютого для кореспондента журналу „Комментері". Мойніген тоді заявив, що „для ЗСА настав час йти до Об'єднаних Націй і до інших міжнародних форумів і там здіймати бурю". У понеділковій заяві Президент, як і раніше Мойніген, недвозначно повідомили, що ЗСА відступлять від оборонної ролі, яку досі виконували в ОН, що підривало не тільки провідну ролю Вашінґтону на тому міжнародному форумі, але також серед американських союзників, натомість будуть більш агресивно відбивати неоправдані напади з боку держав „третього світу", як також комуністичних країн.

Заяви президента Форда і нового американського амбасадора до ОН Данієла Мойнігена щодо більш „агресивної" постави ЗСА на цьому міжнародному форумі повинні б довести до того, що Комісія Прав Людини при ОН, яка досі свою діяльність спрямовувала в першій мірі проти нібито „імперіялізму" і „неоколоніялізму" Америки, нарешті справедливо засудить дійсну імперію, Совєтський Союз, за її злочини проти людства.

Микола Бараболяк

МІЖНАРОДНЕ ЗАВТРА — І НАШІ ПЕРСПЕКТИВИ

(1)

(Порядком дискусії)

1. Будуємо на вартостях „учора" замість „завтра".

В наших політичних змаганнях ми або зовсім нехтуємо сучасним міжнародним укладом сил, або підходимо до цього з позицій категорій і вартостей минулих днів. В другому чвертьріччі цього століття, між Першою і Другою світовими війнами, ми мислили категоріями і проповідували вартості першого чвертьсторіччя і діяли так, наче б в укладі міжнародних політичних сил ніщо не змінилося, і друге чвертьсторіччя було продовженням першого. На жаль, так воно не було, бо між обома війнами зайшли дуже основні зміни в укладі міжнародних сил, з чим ми зовсім не рахувалися і діяли так, наче б знову мала „завалитись Австрія (в тому випадку СССР) і ми мали б бути готові „перебрати владу". В третьому чвертьсторіччі, що саме кінчиться, ми дальше продовжуємо жити категоріями першої половини цього XX віку, і знову так наче б після Другої світової війни були вдержані вартості і позиції попередньої епохи.

Нині, на порозі останнього чвертьсторіччя цього XX віку, ми не здаємо собі справи з того, що стоїмо теж на порозі зовсім нової ери, епохи, яка репрезентуватиме — по всіх познаках — нові вартості і нові підходи до розв'язки міжнародних проблем. Цей новий підхід викльовується спроквола на тлі зовсім нових факторів, з яких найважливішим є повна непридатність атомової зброї, в результаті чого навіть лідери „великих потуг" доходять до пересвідчення, що дні їх „величі" проминають, що їх „потужність" переходить у безсилля, та що їм прийдеться забути про їхню супремацію у світі і те бомбастичне „супер". Індокитайська трагедія була не тільки катастрофою для ЗСА, — але і мементо для СССР — що збройна супремація це страхопуд у коноплях, а політика насилля несе врешті-решт поразку.

Світ видимо вступає в еру, де стає щораз то ясніше, що одинока форма співжиття народів — це співпраця на принципах рівности, виелімінувавши насилля у всіх його формах, не тільки в стосунках між народами, але й внутрі держав.

Сказане може звучати для нас як наївність. Ми так зневірились у тому, що наші „могутні" нині вороги врешті урозумляться, і дадуть і нам жити свобідно, що ми ставимось тільки з іронією, презирством до таких думок. Ми ставимось до таких думок із недовір'ям, бо підозріваємо, що хтось хоче приколисати нас такими „пацифістичними" діями, а ми задобре знаємо наших ворогів, і не віримо в те, щоб що інше, крім контр-сили, могло їх поведінку змінити. Ми не в силі повірити в добру волю і людяність наших ворогів.

Наше упередження для такого розвитку подій має глибоке обґрунтування в історії. Хто, однак, думає такими критеріями, той забуває, що події можуть примусити нелюдів стати людьми, коли вони найдуться в стадії, де їм не буде іншого вибору.

Про таку ситуацію, що повільно зарисовується у міжнародних стосунках, хочемо саме говорити. Про умовини, де про силу і впливи народів рішатимуть зовсім інші вартості, чим насилля, яке тепер так паношиться. Коли кількість атомових ракет, число дивізій, сила поліційного корпусу — втратять свою вагу і перестануть бути засобом домінації над народами — бо нові досі недоцінювані вартості займуть першенство.

2. Насилля стає безсиллям на дальшу мету

Хто виграв насиллям у Першій чи Другій світовій війні? Ще найбільш виграв СССР, хоч був об'єктом атаки і сам війни не зачинав, хоча до неї заохотив Гітлера. Що виграли Англія, Франція, чи ЗСА? Що могла б „виграти" нині яканебудь держава, яка започаткувала б нуклеарну війну? Що виграв Ізраїль після майже тридцяти літ війни?

На порозі цього останнього чвертьсторіччя XX віку, аналітики міжнародних стосунків впевняють, а дійсна поведінка держав цього світу цю пропозицію підтверджує, що „людство" це не тільки „могутні" народи цього світу, як це практично досі бувало, що диктували і дальше намагаються накидати другим народам свою волю в рамах різних „бльоків" чи „поляризацій", чи ці „могутні", що як ті боксери хотіли б заєдно мірятись силами хто дужчий, впрягаючи по волі чи неволі в це дужання другі „малі", „слабі" народи, але що до людства на рівних правах треба врахувати ті 2/3 населення світу, що досі були тільки об'єктом міжнародної політики, підкорялись долі, про яку рішали „сильні" і „могутні", „супер-держави", та покірно постачали „сильних" сирівцями і робочою силою — яких потребували ці „супери" в їхніх дужаннях. До тих „слабих" треба врахувати китайців, над якими верховодили західні держави, а яких після Другої світової війни намагалась підкорити собі Москва, дальше індійців, арабів, народи Південної Америки. Не від речі врахувати тут треба й українців. На жаль, в очах світу колоніями рахувались досі тільки посілості західних держав в Африці, Індії і Південній Америці, що є серйозною перешкодою, щоб світ зрозумів під-колоніяльне становище нашого народу.

(Продовження буде)

А. Гудовський

ПРО ТЕОРІЮ КОНВЕРҐЕНЦІЇ

Дня 8-го червня 1975 р. відбулося в УВАН, в Ню Йорку наукове засідання з доповіддю гостя з Німеччини проф. Федора Гаєнка на тему: „Теорія конверґенції та її совєтська критика". Пару років тому назад у пресі появився був памфлет академіка А. Сахарова про конверґенцію, але там не було конкретного окреслення цієї теорії, яка багатьох зацікавила. Мабуть тому реферат проф. Гаєнка, не зважаючи на літню погоду, притягнув аж 60 слухачів.

Наше завдання коротко переказати зміст реферату.

З давніх давен у суспільствах з'являлися люди, які бачили недоліки існуючих тоді форм суспільних устроїв і робили спроби винайти ліпші форми. Для прикладу згадаємо проєкт грецького філософа Плятона, утопійних соціялістів Прудона, Сен - Сімона, Фур'є і нарешті теорію К. Маркса. Досліди в цій галузі продовжувались і в 40-х роках цього століття та оформилися в окрему науку — футурологію, цебто науку про майбутнє.

Після Жовтневої революції в Російській імперії комуністична партія большевиків почала практично будувати державу на засадах теорії Маркса - Леніна. І так настав поділ на світ західній — капіталістичний і світ східній — тоталітарно - комуністичний, які знаходяться в перманентній боротьбі і конкуренції. Обидва ці світи не залишаються незмінними, „забронзованими". В них відбуваються зміни і реформи. Капіталістичний світ сприймав демократичні і соціялістичні елементи, а комуністичний, зустрівшись із різними труднощами, головно в галузі виробництва й економіки, почав також переводити різні реформи (напр. Лібермана в 1929 р. — введення господарчого розрахунку), що були фактично відходом від соціялістичних засад. Почався процес своєрідного наближення цих двох антагоністичних світів.

Появилися наукові розвідки, публікації і навіть дослідчі інститути, які почали вивчати, аналізувати і прогнозувати цей процес т.зв. конверґенції, тобто взаємонаближення. Так з'явилася теорія конверґенції, як своєрідна галузь науки футорології, що має дослідників і авторів в обидвох частинах приділеного світу. У ЗСА є навіть інститути, а серед них відомий на цілий світ Гудсонівський інститут, що займаються цією проблемою.

Щож до СССР, то теорія конверґенції має прихильників серед вищої технічної інтелігенції, як напр. А. Сахаров, Капіця та багато інших, але совєтський режим і комуністична партія засуджують і критикують її, як найбільш антикомуністичну теорію. Академік Рум'янцев, Мітін та інші окреслюють її однобічно, як протикомуністичний інструмент для компромітації комуністичної системи, але праці західніх учених там публікувати заборонено. Рум'янцев та інші наводять із них лише тенденційно підібрані цитати.

Прихильники теорії конверґенції зі Західнього світу доводять, що наявність атомної і нуклеарної зброї, а також загально - світові проблеми, як перенаселення, занечищення вод і повітря та інш., зобов'яжуть комуністичний і капіталістичний світи до довгорічного співіснування, а це змушуватиме комуністичні режими до лібералізації й еволюційних поступок. Також конкуренція поміж Західнім світом і комуністичним зобов'язуватиме останній підвищувати продуктивність праці, а для цього треба дати робітникові більше свободи й матеріяльного заінтересовання. З другого боку теперішня криза на заході зобов'язує там до певних реформ, щоб контролювати апетити капіталістів. Отже, послідовники теорії конверґенції твердять, що Західній і комуністичний світи змушені йти на поступки і десь у віддаленому майбутньому вони прийдуть до якоїсь проміжної між ними суспільно - політичної системи, що вже не буде ні капіталізмом, ні комунізмом.

Після доповіді були запити до доповідача і виступи в дискусії. Подаємо ті з них які вдалося занотувати. Д-р Р. Борковський запитав, які є докази на те, що процес конверґенції відбувається, а також — є ця теорія науковою категорією чи ідеологічною т. зв. візією? Проф Г. Костюк сказав, що виникнення цієї теорії можна розглядати також, як спробу рятування світу від загибелі в „межовій" ситуації, і що „теорія колектократії" В. Винниченка є також одним із варіянтів конверґенції. Проф І. Замша зазначив, що кредитова реформа, яку робили спробу перевести в СССР в 1930 р., була також елементом конверґенційного процесу. Д-р В. Голубничий зазначив, що СССР своє відставання від Заходу подолає без конверґенції, застосовуючи компютери.

У короткому заключному слові доповідач відповів, що вважає теорію конверґенції за наукову категорію, як і всяку суспільну науку, бо вона базується не на ідеологічних доктринах, а на фактах — показниках діяльности певної системи. Проф. Гаєнко звернув увагу на те, що совєтська критика теорії конверґенції виходить із цілком очевидних фальшивих заложень, таких, як: „в СССР існує загальнонародна власність", що „пролетарська диктатура стала взірцем справжнього народовладдя", що „радянське право не тільки проголошує, а й гарантує права громадян" і п. підтвердження.

Наприкінці висловлюємо заввагу, що розгляд теорії конверґенції допомагає зрозуміти концепцію д-ра В. Гришка під назв. „Третя сила — третій шлях", яка також передбачає для української держави структуру проміжну між соціялізмом і капіталізмом з мішаною економікою.

Марія Левицька

НАРОДНІ СВЯТКУВАННЯ ІВАНА КУПАЛА

Не зважаючи на впливи нового часу український народ від непам'ятних часів, зберіг на своїх прадідівських землях, чимало народних звичаїв і обрядів громадського характеру, що свідчать про високу товариську громадську культуру, та які сягають ще передісторичних часів. Тим способом український народ зв'язував покоління з поколінням, підтримуючи традицію своїх предків. Щойно большевицька окупація наших земель стримала тяглість виконування цих обрядів, а якщо вони може й де заховуються, то дістається це в глибокій тайні перед владою, яка у придержуванні народних звичаїв дошукується контрреволюції і безпощадно нищить їхніх виконавців.

До цих прекрасних звичаїв належить і літній обряд свята Івана Купала, який у своїй основі є хліборобським святом початку жнив, що його віддавна весело святкували в час найвищого розквіту природи і літнього звороту сонця. З приходом християнства „Купальське свято" зв'язалося із святом Івана Хрестителя, себто 7-го липня н. стилю, перебравши від нього деякі християнські прикмети. Свято Купала символізує найсильнішу й найбуйнішу живожитність природи, коли вона в найбільшій силі виявляє свої таємниці і скарби. Тоді, за віруванням, ростуть найкращі рослини, цвіте жемчужна папороть, що дає щасливцям знання і багатство; усякі трави і зілля набирають чудодійної сили й придаються до лікування і ворожіння; вода і роса стають особливо сильні й цілющі; всі тварини розмовляють і граються...

Свято починається обрядом кликання Купала, яке „зимувало в лісі і літувало в зіллі". — „Купайло, Купайло, де ти зимувало? — Зимувало в лісі, ночувало в стрісі — зимувало в пір'єчку, літувало в зіллєчку". Напередодні Купала молоді дівчата збирають цілюще зілля, а матері шукають в лісі „терличу", щоб краще віддати заміж свою доню. У цю ніч дівчата заворожують собі долю, причаровують милих і зранку, прибравши хату лопухом і чорноклéном — виходять у поле по зілля, сплітають вінки з польових квітів, полину і любистка. Відтак ідуть у ліс та вибирають на „Купайла" найкращу дівчину, а вона, сівши в підготованій давніше ямі з вінками, роздає їх дівчатам, які навколо неї танцюють. Котра з дівчат дістане вінок із свіжих квітів, цього ж року вийде заміж. Потім дівчата втікають від Купайла на воду „заворожувати собі красу"; роздягаються і обливаються водою, при цьому співаючи відповідних пісень. Опісля вони пускають на воду вінки, і стежачи за їхнім рухом, ворожать із цього свою долю. Вершком свята є винесення „Гільця" і палення купальських вогнів та утоплення Купала. „Гільце" — себто невеличке деревце чорноклену або вишні, виносять із лісу на вигін, квітчають його маком, васильками й барвінком і застромлюють у землю, а потім запалюють його і танцюють, та побравшися за руки співають, навколо нього. Опісля перескакують через вогонь. Наостанку хлопці і дівчата прибирають два „опудала", несуть до води і після довгих церемоній їх топлять, чи пак ховають до наступного літа. При цьому співають пісень, як „Купала на Івана, купався Іван та й у воду впав", „Ми тебе Купайла скупаємо, на другеє літо поховаємо", „Ми Купайла іскупали, та й на той рочок сховали".

Період Купала — це також час діяння надприродних сил, русалок, мавок, упирів і відьом; від них охороняються всілякими способами — кладуть на підвіконня жальну кропиву, в стайнях осикове дерево, обходять поля та інше. Одночасно вважають, щоб злі люди, ворожбити та знахорі, не пошкодили людям і не робили на засівах „завиток" чи „закруток".

Глибокою стариною віє від наших стародавніх святоіванських традицій. У них заворожений глибокий культ природи та її сил, колись нашим предкам не зовсім зрозумілих. Вони завважували чарівну красу нашої природи, нею милувалися та тісно зв'язували свою долю із всіми проявами сили та змін в природі. Приглянувшися ближче, ми побачимо в наших традиціях Купала, деяку схожість з культом богині Кибеле, народів Близького Сходу, існує там також дещо подібности з культом Озіріса, чи богині Аштарот, але тут теж можна відшукати деякі подібності стародавнього культу Мітри. Перейняли ми їх від наших сусідів, чи як? Як же ж їх було переймати, коли ці сусіди творили їх на тисячі років від народження Христа? На ділі справа мається дещо інакше. Без огляду, що проф. Державин про те пише, наші традиції та вірування однаково старі, як староєгипетські чи староіранські, та вони може єдині в цілому світі, що перетривали з українським народом не сторіччя, а тисячоріччя. Вони не вмерли й до сьогодні.

І хоча большевики жорстоко переслідують культивування наших звичаїв, охрищуючи їх мрякобіссям — ці звичаї живуть у пам'яті народу і багато з них зафіксовані у відповідній літературі. Не раз так бувало, що забутий якийсь звичай чи обряд, повертався назад на своє місце, зберігаючись тільки в книжках. Він оживав, перебирав нові, часом шляхетніші форми вияву і жив дальше. Віримо, що таке станеться з нашими святоіванськими звичаями. Вони повернуться до нас у формі літніх святкувань української молоді.

Анатоль Вовк

НОВИЙ АНГЛО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК

(Огляд словника Подвезька і Балли)

5

Обмежимося тільки до кількох прикладів. У них при англійському гаслі подаємо в дужках пропущене важливе значення: catholic (загальний; вселенський), bramble (малина, поруч ожини), chain (чейн, як міра довжини), blackberry (ожина), champagne (блідо-жовтий колір), character (друкарський знак), unquote (кінчити цитату).

Стільки про якість перекладів з погляду семантики — науки про значення слів. Для українців, як на батьківщині, так і в діяспорі, ще більше важливим є питання якости української мови, вжитої у перекладах.

Це загально відома істина, що всі „радянські" видання, які появилися в Україні після 1933 року, в меншій чи більшій мірі посійщені. Ступінь поросійщення залежить від політичного клімату в СССР у даний час. Порівняймо, отже, в цьому відношенні перше видання словника, здійснене за часів повоєнного сталінізму, з другим, яке у великій мірі мусіло бути опрацьовуване за часів хрущовської відлиги.

В оцінюванні русифікації помічним буде відрізнити два роди росіянізмів у друкованому слові в УССР. Перший рід назвемо — примусові росіянізми, другий необов'язкові або вибірні. Значення оцих пропонованих визначень пояснимо прикладами. Так, отже, в Україні тепер ніхто не відважиться назвати метал, що має анг. назву lead українським словом „оливо", хоч ця назва до 1933 року була рекомендована всіма словниками. Єдина дозволена назва цього металу в УССР є „свинець". Це чисто російська назва, яка хоч нагадує свиней, мабуть, нічого спільного з ними не має. Причина цього примусу така, що українська назва „оливо" задуже схожа на російське слово „олово", що російській мові є назвою металу, що по-анг. зветься tin. Розуміється, що також і цю російську назву мусять українці вживати, хоч і мають свою власну, традиційну — цина[5]. „Свинець" і „олово" — приклади примусових росіянізмів. Приклади вибірних, необов'язкових росіянізмів дамо в парах слів: „парус та вітрило" і „булавка" та „шпилька". Тут автор має у кожній парі до вибору, котрого слова вжити. У кожній парі перше слово — росіянізм, а друге — добре власне українське слово. Вибір залежить від рівня мовної культури автора, його знання і відчуття рідної мови та, у великій течії в Україні. Очевидно, у теперішніх політичних умовинах, ми можемо оцінювати та критикувати авторів тільки на основі їхнього вжитку вибірних росіянізмів. Коли б автор навіть і заступив примусові росіянізми українськими відповідниками, їх „виправить" редакція чи цензура.

Про укладачів По2, а може, справедливіше, про його редакторів, не можна сказати, щоб вони грішили чи то цією цивільною відвагою, чи то глибоким відчуттям цього, що українське, а що накинене. Гортаючи обидва Подвезька словники багато разів, ми знайшли тільки один випадок, де яскравий росіянізм першого видання у новому словнику заступлено добрим українським словом. Це в перекладі будівельного терміну bondstone (синоніми: bonder, headstone). У По1 він був перекладений як „тичок" (російське слово), а По2 уже правильно, як „поперечник".

У декількох випадках до росіянізму, вжитого у По1, тепер додано, як синонім, добре наше слово, напр.: у гаслі caraway до росіянізму „тмин" додано добре „кмин", при Cinderella до російського слова „Золушка" додано „Попелюшка" при burner до росіянізму (у тому сенсі) „горілка" додано правильне „пальник".

На жаль, в новім словнику знаходимо однаково часто, а може навіть частіше, випадки, де до доброго перекладу у першому виданні тепер додано, як „синонім", зовсім зайвий росіянізм. Ось приклади: При гаслах bogberry та cranberry до доброго „журавлина" тепер додано російське „клюква", при терміні electric circuit додано переклад „ланцюг" (як кальку рос. цепь), хоч у нашій термінології „ланцюг" цього значення не має. Далі, при слові hobby додано російське „коньок" замість нашого „коник", у перекладах назв комах gadfly, horsefly до добрих відповідників „ґедзь" і „овід" додано кальку з російського слова — „сліпень".

Групою термінів, де словникар може показати свою „цивільну відвагу", додаючи український, а не накинений переклад, є назви трьох хемічних елементів, що мають в УССР „дозволені" синоніми. У другому Подвезькому словнику цієї відваги ніяк не видно. Навпаки, назву arsenic у По1 перекладено добре як „арсен". В По2 знаходимо вже тільки російське „миш'як". Назва manganese в По1 має два переклади: „манган" (добре) і „марганець" (російське). В словнику По2 є вже тільки „марганець".

(Продовження буде)

---

5. Бюлетень Термінологічної Комісії НТШ ч. 2. Андрій Вільшенко, Модерна українська номенклятура неорганічної хемії (Проєкт). Перша частина (Хемічні елементи), Ню Йорк 1962.

Літній Семінар УВАН

Від 11 до 15-го серпня ц.р., в околиці Гантер, Н.Й., відбудеться Другий Літній Семінар УВАН.

Метою семінара є дати учасникам можливість поглибити свої знання з біжучої українознавчої проблематики та провести академічний обмін думок у дружній, відпруженій атмосфері. Це завдання з успіхом виконано на першому літньому семінарі УВАН в 1974 р. Цікава тематика та видатні прелегенти ручать, що другий семінар буде не менш вдалим. Як і минулого року, семінар відбудеться у пансіоні „Карпатія"

"Shady Maples",
P.O. Box 126,
Lexington, N.Y. 12452.
Tel.: (518) 989-6622.

Проводити Другим Літнім Семінарем будуть д-р Ася Гумецька та д-р Богдан Боцюрків.

Д-р Б. Боцюрків є дійсним професором політичних наук на Карлетонському університеті в Оттаві. Він спеціялізується у внутрішніх політичних відносинах східньоевропейських країн. На літньому семінарі він виголосить ряд доповідей під заголовком: „Церква між націоналізмом і комунізмом". Доповіді зосередяться на політичних відносинах між державою і Церквою на Україні від 1917 року по сьогодні. Між темами, що їх розглядатиме д-р Боцюрків, будуть: теоретичне наставлення комуністичної партії до релігії, адміністративні та законодавчі засоби вживані державою проти релігійних груп, оформлені одиниці церковного життя, відносини між населенням та офіційною церквою, географічні та часові впливи.

Д-р Ася Гумецька є дійсним професором слов'янського відділу Мічиґенського університету в Анн Арборі. Тема циклу її доповідей, це: „Течії в сучасній українській культурі". В своїх доповідях вона розгляне деякі галузі українського творчого життя, а саме: байка, як жанр гумору і сатири; нова історична новеля, як творче переписування історії; лірика, як вияв душі народу; скульптура, як поезія; екранізація літературних творів. Зокрема розглянеться фільм „Тіні забутих предків". (Організатори літнього семінара роблять заходи, щоб цей фільм висвітлити під час семінара).

Для семінара намічено наступну програму: Неділя 10-го серпня, 1975 — зустріч о год. 8:30 вечора. Від понеділка 11 серпня до п'ятниці 15-го серпня — перед полуднем: 9:15 — 10:15 перша доповідь; 10:15 — 10:45 перерва; 10:45 — 11:45 друга доповідь; увечорі: 7:30 — 8:30 перша дискусія; 8:30 — 9:00 перерва; 9:00 — 10:00 друга дискусія.

Вписове на семінар — 30 дол. від особи — покриває кошти прелеґентів та адміністративні витрати.

Учасники можуть полагоджувати справу перебування під час семінара самостійно. Для зацікавлених адміністрація семінара замовить місця в пансіоні „Карпатія", де кошт за приміщення з харчами за час від 10 до 17 серпня виносить 90 дол. (Беручи до уваги, що УВАН має офіційний статус наукової установи, учасники семінара, які працюють науково, зможуть відтягнути видатки, пов'язані із семінарем при обчисленні податку.)

На основі досвіду з минулорічного, літнього семінара можна зазначити, що поруч із академічною частиною, семінар дасть нагоду відпочити в гористій околиці, в дружній і свобідній атмосфері, з купіллю в гірській річці, із грою відбиванки, тенісу тощо.

Віримо, що й цього року доповіді, жива і щира виміна думок та товариська розвага — залишать приємний і будуючий спомин в усіх учасників. Зацікавлених просимо зголошуватись на адресу:

Dr. O. Tretiak
741 N. 25th St.
Philadelphia, Pa. 19130.

За ініціятивну групу
Олег Третяк

Уряд оприлюднив плян розвитку енерґетичних джерел ЗСА

Вашінгтон. — У понеділок, 30 червня, тут опубліковано новий урядовий плян розвитку американських енерґетичних джерел, в якому пропонується призначити більше фондів на розвиток сонячної енерґії та на збереження пального, але головну увагу звертається на збільшення продукції і вживання вугілля та на розвиток атомової енергії. Новий плян, виготовлений на доручення Конґресу недавноствореним Правлінням Дослідів і Розвитку Енерґії, твердить, що до року 2000 вживання енергії в ЗСА зросте вдвоє і тому вже тепер треба якнайшвидше розбудовувати нові джерела енерґії, щоб зменшити залежність Америки від нафти і природного газу. Без нових джерел енергії — підкреслено в пляні — ЗСА стануть ще більше залежні від країн-експортерів нафти щодо постачання пального, що може мати дуже небезпечні наслідки на внутрішню і закордонну політику країни. Чужі країни можуть впливати на економіку та спосіб життя в Америці, зменшуючи, або збільшуючи ціни нафти, або контролюючи постачання цього роду пального, чи навіть цілком припинюючи його доставу встановленням ембарґо — заявив директор Управління Роберт Сіманс. Президент Форд, який разом із Сімансом коротко коментував новий енерґетичний плян, заявив, що плян придуманий не так на нині, як на майбутнє, щоб запевнити самовистачальність ЗСА щодо пального на дальших 25 років.

Самвидавні...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Друга частина поділяється на підрозділи — (а) „Курс на тотальну русифікацію"; (б) „Чистка партійних кадрів КПУ"; (в) „Заборона української науки і культури. Переслідування інтеліґенції; (г) „Нищення пам'ятників української історії і культури"; (д) „Руйнування церков і переслідування віруючих".

„Український Вісник", 7-8, закінчується апелем до генерального секретаря ОН, до якого підпільні автори з України ставлять п'ять вимог.

„Український Вісник", випуск 7-8, появився в грубій обкладинці, з мистецьки виконаною обгорткою і коштує 6.75 дол.

„ЗОЛОТІ ВОРОТА" О. БЕРДНИКА

Збірка самвидавних повістей відомого в Україні письменника Олеся Бердника має назву „Золоті Ворота" і вона починається одноіменним заповітом - есеєм автора. Незвичний „Заповіт" за своїм стилем і змістом уводить читача у духовний світ О. Бердника і він поділяється на кілька розділів — „Зоряним Братам", „Заповіт", „Повстання", „Золоті Ворота Всесвіту" „Легіони богів", „Що таке людина?", „Необхідність Зоряного Братерства", „Пунктир Грядущого", „Заповіт", „Заповіт Зоряним Братам", „Заповіт Матері", „Заповіт Дітям", „Хартія Свободи", „Заповіт Людям Землі", „Заповіт Україні".

До збірки входять також три філософсько - фантастичні повісті — „Апостол Безсмертя", „Ілюзіоніст" і „Сузір'я Зелених Риб".

Збірка „Золоті Ворота" появилася в грубій обкладинці з обгорткою. Мистецьке оформлення Ореста Поліщука. 163 сторінки. Ціна 5.75 дол.

ЗБІРКА ПОЕЗІЙ Ігоря Калинця „ВОГОНЬ КУПАЛА"

Передрук забороненої і знищеної в Україні збірки поезій відомого поета і теперішнього політв'язня Ігоря Калинця має назву „Вогонь Купала" і вона була першою збіркою поета, яка появилася друком в 1966 році в Україні. Згодом, коли на поета почалася нагінка, збірка була заборонена, вилучена з бібліотек і знищена.

Передмову до книжки „Вогонь Купала" написала Лариса Онишкевич, молодий літературознавець з Раттерського університету.

„Вогонь Купала" включає 35 віршів поета й ілюстрований фотографією з ранньої молодости І. Калинця. 50 стор. М'яка обкладинка і обгортка. Мистецьке оформлення О. Поліщука. Ціна — 2.00 дол.

Усі ці видання можна набути пишучи на адресу:

„Smoloskyp"
P. O. Box 6066, Patterson, Sta., Baltimore, Md., 21231 U.S.A.

На Союзівці відбувся...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

морська Січ") 6:0, 1:6, 6:3.

В групі жінок (8 зголошених змагунок) перше місце здобула 16-літня Мерілин Гуляк (Союзівка), перемагаючи у фіналі Марію Татунчак („Тризуб") 7:6, 6:2. В групі сеньйорів (9 учасників) першуном вийшов Олександер Олинець („Тризуб") перемагаючи у фіналі Бориса Кучинського („Ч. Січ") 6:2, 6:1. О. Олинець змагався в цій групі вперше після довгих років участи в групі чоловіків. В групі юнаків (9 учасників,свій минулорічний успіх повторив Марко Хома („Ч. Січ"), добиваючись перемоги у фіналі над Орестом Вальчуком (КЛК) 6:4, 6:1. В групі переможених перше місце здобув Ігор Луків („Ч. Січ") над Юрієм Витановичем (КЛК) у фіналі вислідом 6:1, 4:6, 6:1.Турніром провадила комісія в складі: Ю. Савчак, провідник змагання, інж. Р. Ракочий, ст., Я. Рубель і З. Снилик, члени.

Під час фінальних гор в неділю, змагання перервано на всіх кортах на вшанування однохвилинною мовчанкою минулорічного і кількакратного крайового першуна, відомого лікаря-тенісиста, св.п. д-ра Володимира Гука, який помер нагло і передчасно два тижні перед цим турніром.

Нагороди, уфундовані У.С.О. „Тризуб", вручили фіналістам: Степан Бриндзей, голова, і Сидір Новаківський, мсир У.С.О. „Тризуб" та головний предсідник УН-Союзу Йосип Лисогір, управитель Союзівки Володимир Квас, Р. Ракочий і Я. Рубель, який рівнож вручив переможцеві в групі сеньйорів спеціяльну чашу в пам'ять д-ра Богдана Каратницького, колишнього відомого українського всестороннього спортовця. Чашу уфундували його друзі. До змагунів коротко промовляли пп. С. Бриндзей та З Снилик.

Слідуючі змагання на Союзівці — турнір подвійних гор — відбудуться 9 і 10 серпня. Організатором цих змагань є Карпатський Лещетарський Клюб.

СОЮЗІВКА ЗАПОЧАТКУВАЛА

(Закінчення зі стор. 1-ої)

— це на Союзівці дебют українського меццо - сопрано Ренати Бабак. Простора, штучно охолоджувана заля павільйону „Веселка" не могла помістити усіх глядачів, які хотіли почути цю артистку, ще до недавна солістку львівської опери і Большого театру, і мусіли задовольнитися передачею через гучномовці. Р. Бабак, якій акомпаньював на фортепіяні Тома Гриньків, виконала в першій частині програми арії: „О мійо Фернандо" з опери „Ля Фаворіта"; арію з опери „Ля Джюконда"; арію Сантуцци з опери „Кавалерія Рустікана"; та славну Габанеру з опери „Кармен". В другій, виключно українській частині програми, солістка відспівала: „Ой співаночки мої"; „Айстри"; „Ой казала мені мати" і „Тихесенький вечір" та на домагання слухачів два наддатки — арію Розіни з опери „Сивільський Цирульник" та неаполітанську пісню „Катаріна". Якщо судити по оплесках, то дебют Ренати Бабак на Союзівці випав наскрізь успішно і слід сподіватися, що вона ще в цьому сезоні буде повторно виступати на Союзівці. В програмі вечора рівнож відмічено 25-ліття геройської смерти ген. хор. Тараса Чупринки, головного командира Української Повстанської Армії. А. Дидик, яка вела конферансьє, і О. Борбич рецитували уривки з поеми М. Бослава „Хай путь спасенна вам свята" під вокльно-інструментальний акомпаньямент С. Муравської, М. Костишин і І. Борбич.

Після програми гості забавлялись під звуки популярної оркестри „Рушничок" з Монтреалю в складі Ю. Штик, А. Гарасимович, Є. Осідач і С. Андрусяк, — вивінуваної в новий репертуар і нові однострої.

В неділю продовжувалися розгри на тенісових кортах. Ранні Богослуження відправив о. І. Мак в каплиці Союзівки. Вечором відбувся літературно - мистецький вечір, в програмі якого виступали Дарія Ярославська-Столярчук і Іванна Коновів.

З'їзд Яворівщан

В днях 14-15 червня ц.р. на оселі „Верховина" в Глен Спей Н.Й. відбувся З'їзд Яворівщан. Уроженців цієї знаменної частини нашої батьківщини було 84 особи.

Збори відкрив та вітав присутніх інж. Іван Харамбура. Діловою частиною проводив інж. Зенон Кохановський а секретарював мґр Мирон Масюк і інж. Р. Британ. Інж. З. Кохановський, як предсідник З'їзду, покликав до президії о. шамбеляна Василя Середовича, учня яворівської гімназії, колишнього директора, нині 90-літнього проф. Теодозія Ставничого, славного композитора та скрипаля проф. Романа Придаткевича, голову УНТ ім. Ш. проф. д-ра Осипа Андрушкова, директора М. Хархаліса та Олену Харамбуру.

Предсідник З'їзду почав наради згідно із нашим християнським звичаєм молитвою, яку провів о. шам. В. Середович.

Інж. І. Харамбура поінформував про цілі та завдання цього З'їзду. Він, між прочим, сказав: „Це привіт та погляд на рідну Яворівщину, це спогад про дороге минуле, це можливість, розсіяним нам далеко по широкому світі, знову стрінутись та відновити і поглибити знайомство цінне ще із рідного краю. Провести хоч короткий час у дружній та товариській атмосфері. А саме головне таки довершити для історії видання збірника Яворівщини із його історичними, культурними, громадськими та політичними проявами. Цього не можуть із відомих причин теперішні мешканці цієї чарівної нашої батьківщини".

Під цим аспектом велися наради. Д-р Богдан Романенчук, який очолює Редакційну колеґію подав як можна б було упорядкувати вже зібрані матеріяли, що ще невідклично потрібні до змісту збірника. При тому подав свої пропозиції як подбати про фінанси на видання многими очікуваного видання.

Думки відносно вгорі згаданого видання висловлювали: дир. М. Хархаліс, д-р Андрушків, дир. Гукало, мґр М. Маренін, інж. З. Кохановський, д-р Богдан Салабай та інші.

Ніхто із присутніх на З'їзді не сумнівався і не сумнівається, що так як зумів бувший голова інж. Степан Кульчицький зібрати цінні матеріяли до збірника, так новообрана управа та щиросердечні яворівщани зуміють придбати відповідні фонди на друк цього збірника.

Під час бенкету зворушливим було відзначення 90-ліття дир. проф. І. Ставничого та 80-ліття проф. Придаткевича.

Наради продовжувались в неділю до полудня і тоді саме вибрано нову управу в складі: інж. І. Харамбура — голова; Іванка Гентіш, мґр М. Маренін та інж. З. Кохановський — заступники; мґр. Мирон Масюк — секретар, інж. Роман Британ — скарбник, мґр Марія Масюк і інж. А. Горницький, Олена Харамбура та Ірина Ваньчицька — вільні члени управи. Після Богослужби, котру відправило двох наших земляків а саме: о. шамб. В. Середович і о. Остап Хархаліс, та спільного обіду, закінчено З'їзд.

И. Н.

Закінчення шкільного року Школи Українознавства у Вотервліті

Вотервліт, Н. Й. — Дня 16. червня тут, у залі Українського Клюбу, відбулося закінчення шкільного року Школи Українознавства Олбанської Округи, що діє в системі шкіл УККА. Директор школи, В. Літинський, привітав зібраних і подав програму. Наперед діти 1, 2, і 3-ої кл., під проводом своїх учительок, Люби Мицик і Уляни Омецінської ,виконали збірну декламацію „Боже Великий, Єдиний", потім виступали діти з короткими декламаціями: „Шкільний дзвінок", вкінці Дарка Гарасимяк продекламувала вірш „Вакаційна пісня". Добре попісалися учні школи: Роман Сосяк — грою на фортепіяні і Іван Демчар — грою на акордеоні. Танцювальна група учнів і учениць „Молода Верховина", під проводом М Савкова і М. Коцура, виконала гопак.

Відтак відбулася роздача свідоцтв. Учит. У. Омецінська роздала свідоцтва для дітей 1, 2 і 3-ої кл., учитель Я. Кушнір — для учнів 4-ої кл. Він звернувся до батьків із закликом до співпраці зі школою, щоб припильновували своїх дітей вдома, бо за дві години тижнево шкільної науко годі багато навчити. Директор школи, В. Літинський, господар 8-ої кл., промовив до „ґрадуантів", що здавали малу матуру. Він закликав молодь дальше присвячувати хоча частину вільного часу для вивчення українознавства, бо без цього не можна бути корисним для українського народу й української справи. Він роздав матурантам свідоцтва і книжкові нагороди, Я. Кушнір роздав „табльо" 8-ої кл., а голова Окружного Комітету УНС, П. Шевчук, грошові нагороди. Малу матуру з добрим успіхом здали: Марійка й Іван Демчарі, Мирон Мокій, Марта Мицик і Євген Сосяк. Голова Батьківського комітету, М. Демчар, подякував директорові, всім учителькам і учителям за жертвенну працю над дітьми, п-і Н. Сосяк за приготування перекуски, солодкого та кави, як теж членам Батьківського комітету за співпрацю, зокрема скарбникові, інж. Ю. Дзядову. Від матурантів дякувала директорові й учителям Марта Мицик. Вона побажала, щоб усі матуранти старалися закінчити свої студії українознавства великою матурою! Вкінці дир. В. Літинський візвав усіх підписувати петиції в обороні В. Мороза до сенаторів і конгресменів.

Школу закінчило 33-оє дітей з того половина з Вотервліту, решта з Трой, Коговсу й Олбані та близьких місцевостей. На жаль, — не всі українські діти відвідували школу. Як не дивно, але на закінченні шкільного року не було наших священиків ані представників українських організацій, за вийнятком УНС. А тільки співпраця нашого духовенства й всіх організацій може запевнити кращі успіхи у притягненні всіх наших дітей з Олбанської округи до тієї школи. Батьківський комітет повинен добре подумати над цим перед початком нового шкільного року!

І. Д.

Ізраїльські військові з'єднання заатакували палестинські бази у Ливані

Тель Авів. — В понеділок ранком 7 липня ізраїльські військові частини заатакували і знищили бази палестинських повстанців в районах Тире і Рашідіє, у Південному Ливані. Сухопутні ізраїльські з'єднання були підтримувані авіяцією і артилерійським вогнем з кораблів. Згідно з офіційним комунікатом ізраїльського командування, рейдуюче ізраїльські з'єднання успішно виконали доручення і без втрат повернулися до Ізраїля. З палестинських кіл знову ж інформують, що у боях ізраїльські війська понесли „важкі втрати".

Ситуація на Близькому Сході загострюється, бо незалежно від цього відплатного ізраїльського рейду на бази палестинських повстанців у Ливані, палестинці виконали бомбовий замах в Єрусалимі. У наслідок експльозії підкладеноїбомби у районі історичного Сіонського ринку, загинуло 13 осіб, а не менше 72 особи було поранено. Закладена бомба вибухла якраз в час найбільшого руху у цьому районі.

Одночасно з цими замахами і рейдами, між Єгиптом та Ізраїлем за посередництвом ЗСА продовжуються переговори.

Замість квітів на свіжу могилу Дорогої і Незабутньої Тети і Хресної Мами
бл. п. Славці Ганкевич
на Патріярший Фонд
зложив 50.00 долярів
Юрко ГАНКЕВИЧ

Замість квітів на свіжу могилу Дорогого нам
бл. п.
проф. д-ра Василя Стецюка
на Наукове Т-во ім. Шевченка
зложили 80.00 долярів
Дора і Іван КУЛЬЧИЦЬКІ
Зеня й Іван БУНДЗЯКИ
Йонкерс, Н. Й.

Замість квітів на свіжу могилу Дорогого нам
бл. п. д-ра Володимира Гука
на фонд „Церква в Потребі"
80.00 долярів зложили
Зеня й Іван БУНДЗЯКИ
Йонкерс, Н. Й.

Ділимося з Приятелями і Знайомими сумною вісткою про смерть
нашої Найдорожчої МАМИ, БАБУНІ і ПРАБАБУНІ
МАРІЇ з ГОЛУБІВ КОЗІНЧУК
Упокоїлася 20-го червня 1975 року в Дубівцях к. Тернополя, на 80-му році життя.
Засмучена родина:
дочка ОЛЬГА ГАВРИЛЮК з мужем ЄВГЕНОМ, дітьми і внуками
дочка АННА ГУБЧАК з мужем ОСИПОМ, дітьми і внуками
син ОРЕСТ КОЗІНЧУК
Дальша Родина в Україні й Америці

Горем прибита Дружина, Доня з Родиною та Члени Станиці Б-ва к. Вояків І УД УНА в Гартфорді, Конн. діляться сумною вісткою з Рідними, Приятелями і кол. Вояками І УД УНА, що дня 9 червня 1975 р., по тяжкій недузі відійшов у Вічність,
Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУНЬО і КОЛ. ВОЯК І УД УНА — учасник славного бою під Бродами 1944 року

св. п.
БОГДАН МУСІЙ

Панахиду відслужив о. шамб. Стефан Баландюк дня 11-го червня 1975 р., а слідуючого дня в почестях вояка відпроваджено Покійного на місцевий український цвинтар — місце Вічного Спочинку.

Покійний Богдан був вірним і чесним сином свого Народу, Укр. Кат. Церкви, взірцевим членом нашої громади і Б [illegible], довголітній член Б-ва к. Вояків І УД УНА в Гартфорді, Конн. і Управи Станиці в ролі скарбника, член УККА і кол. секретар Управи місцевого Відділу УККА та заступником Голови Стейтового Відділу УНСоюзу.

Залишив горем прибиту Дружину, Доню з мужем і внуки, близьку і дальшу Родину в Україні.

Спи вічним і спокійним сном наш Незабутній Побратиме Богдане і про волю України сни, а чужа прибрана американська земля буде Тобі легкою.

ПОБРАТИМИ
СТАНИЦІ Б-ВА к. ВОЯКІВ І УД УНА
в ГАРТФОРДІ, Конн.

Ділимося сумною вісткою, що дня 2-го липня 1975 року в Чікаго, Ілл., упокоївся в Бозі, [illegible] Найсвятішими Тайнами, після довшої недуги,

сл. п.
Мґр НОРБЕРТ РИБАК

народжений в Монастириськах, Зах. Україна, 1896 р., кол. четар Українських Січових Стрільців, був. політичний в'язень польських тюрем та Берези Картузької, суспільно-громадський працівник на Карпатській Україні та в Галичині, журналіст і письменник.

ПОХОРОН Покійного в суботу, 5-го липня 1975 р. з похоронного заведення Мушинські і Син, до церкви свв. Володимира і Ольги, а опісля на цвинтар св. Миколая.

В глибокому смутку:
дружина — АННА
брат — д-р мед. [illegible] в Аргентині
сестри — ЯРОСЛАВА, КЛЕМЕНТИНА, ФРАНЦІСКА в Польщі
братова — МАРІЯ з сином РОМАНОМ
шваґер — [illegible] з дружиною і дітьми
та дальша Родина

Замість квітів на свіжу могилу нашої Дорогої і Незабутньої
бл. п. Славці Ганкевич
на Патріярший Фонд зложили:

Юрій ГАНКЕВИЧ	650.00
Лукія і Теодозій ГРИЦІВ	20.00
Богдан ЖЕРЕБЕЦЬКИЙ	10.00
Дарія ХУХРА	15.00
Д-р Ярослав МИНДЮК	20.00
Микола ОЛІЙНИК	10.00
Д-р Микола ВАРУХЕВИЧ	10.00

З діяльности 84-го Відділу СУА в Чікаґо

84-й Відділ СУА заснований 1964 р. в одному з найдальших передмість Чікаґо. Нараховує він 17 членок, з яких більшість живе в місцевостях віддалених десятки миль від Чікаґо. Тому й праця трохи утруднена. Одначе, коли в грудні 1974 р., святкуючи своє десятиліття та підсумовуючи працю Відділу, було приємно ствердити, що Відділ сповнив своє завдання.

В ділянці плекання української культури і мистецтва та пропаґування його серед не-українців улаштовано ряд виставок в різних установах, бібліотеках чи університетах.

В минулому році Відділ брав участь у параді при відкритті Стейтового Ярмарку в Спрінґфільді, Ілл., де одержав першу нагороду губернатора за найкращий ридван, на якому пишалася велика на 5 і 1/2 стіп писанка, виготовлена з дротяної сітки та кольорового паперу. Згодом ця писанка звернула на себе увагу телевізійної станції ABC при влаштуванні „Українського Дня" в Сівік Сентер, спонзорованого посадником міста Чікаґо Дейлі, яка включала це в програму вечірніх новин, назвавши її „найбільшою писанкою в світі". Виставку цю повторено в Нейві П'єр з нагоди Міжнародного Базару.

В рамках харитативної діяльности висилається кожного року по кілька пакунків потребуючим українським родинам у Польщі та книжки українським поселенцям в Аргентині. Теж в міру можливостей Відділ дає пожертви на українські установи. Хоча цей Відділ є такий малий, вдалося зорганізувати аж сім стипендій для незаможних студентів в Бразилії.

Улаштовано теж в минулому році з великим успіхом „Авторський вечір" поетеси Зої Когут, а на осінь цього року заплановано вже „Авторський виступ" відомої письменниці Докії Гуменної.

І так при добрій волі і теж співпраці чоловіків членок можна зробити багато доброго, з чого наш Відділ є гордий.

Марта Гайдук

Повідомлення Адміністрації

З уваги на те, що в днях від 28-го ЛИПНЯ до 2-го СЕРПНЯ, включно, „Свобода" НЕ БУДЕ ПОЯВЛЯТИСЯ — проситься всіх, хто мав би на цей час якісь оголошення, надіслати їх до публікації перед тією однотижневою перервою.

СПОРТ

У КЛІВЛЕНДІ — ЖНИВА...

Клівленд, Огайо. — Хто гадає, що заголовок цього звіту занадто вже загальний (мовляв, усюди тепер жнива...), того запевняємо, що мова тут про зовсім інше жниво.

Українсько - Американський Спортовий Клюб „Львів" у Клівленді трактує справу свого доросту таки дійсно так, як добрий господар — продукти землі і праці своїх рук. „Львів" виховує собі своїх футболістів. Тепер може пожати те, що засіяв.

Якщо мова про річники 1974 (якого змагуни вже перейшли вікову межу юньйорства) і 1975 — то насправді вони творять зруб першої (дорослої) дружини, при чому сімдесятип'ятники в суботи грають у юньйорських командах (А, ба, навіть Б!) — а в неділю в дорослій. І грають — уже тепер — не згірше, як імпортовані чужі аси. Біда тільки в тому, що в осінній рунді майже ціле братство залишає свій матірний клюб і, за помітні грошові стипендії, йде змагатися в своїх університетських, чи середньошкільних дружинах, які тоді відбувають свої „схолястичні" чемпіонати.

Але нема лиха, що в хосен не вийшло б. Шкільні дружини мають солідних тренерів і заавансовану конкуренцію, наші юні змагуни там дозрівають, щоб на весну знову вернутися до свого „Львова". Така ротація, очевидно, не вічна. З покінченням студій змагуни вертаються напостійно до свого клюбу — вже занотовано перші такі надходження.

Якщо мова про технічно-спортові осяги, то доросла дружина, під проводом воротаря Ігоря Жиги, до осінніх 7 пунктів уже добавила 8 у весняній рунді, так, що справа її побуту в Мейджор дивізії Лейк Ірі Сакер Ліг" запевнена. Здобутки могли б бути куди кращі, якби не те, що аж три змагуни (згаданий І. Жига, головний стрілець Роман Росул і першорядний напасник Ігор Цішкевич) зазнали зламання ноги, а запасний воротар виглядає як „збірник" усіх страхів і нервів. Головними стрільцями є Росул Олександер і Роман Губчак. „Нюх" на голя зраджує Роман Клос, який повинен іти за тим нюхом і робити ґолі — а не розглядатися, кому б то догодити. Дефенсиву організує молодий Губач (Михайло). Вислідн „Львова" з весняної рунди: програно 1:5 з Загребом, 0:4 з Караджорджом, 1:3 проти Італії і 1:3 проти Хорватського СК. Виграно 3:2 проти Донав Швабен, 5:3 проти Београду, 3:2 проти Джермен Кокерс і 3:0 проти Олімпії.

Юньйори А, втративши шістьох змагунів, перебувають у стадії реорганізації й утвердження. Все ж, навіть у таких умовах, „львов'яни" добираються вже до вершка табеля, після високих перемог 6:2 над непереможними дотепер хорватами та італійцями 7:1 і 5:1. Дружину веде інж. А. Шепарович, який учить теж футбольної абетки наших наймолодших, кляси „Сі".

Слідами своїх старших ровесників іде теж доріст кляси В (провідник Ігор Жига), великими кроками простуючи до вершка показника. Добре заповідається теж резерва цієї дружини, яку веде Д. Кравець.

Тільки резерва дорослої дружини не приносить радощів ні провідникові М. Семенюкові, ні глядачам, ні собі самим. Один-в-одного випускники клюбних юньйорів, ці молоді люди — замість узяти себе в руки й усунути деякі, інколи неважкі до усунення, недомагання — хочуть, щоб їх подивляти „так, як є", не працюють над собою й не висилюються на грищі. В висліді, програють програмово свої змагання. Коли прийде до цих людей зрозуміння, що з такою настановою не може бути росту вгору — тільки... вниз?...

Якщо до сказаного додати, що УАСК „Львів" уже пропустив одну черґу святкувати свій 25-річний ювілей (клюб основано восени 1949) і мабуть пропустить і цього року — то це й буде все з Клівленду.

... Ні, не все. Ще треба відмітити, що деякі клюби, без етнічного ґрунту, вчинили були палатну революцію. Вони покасували етнічні назви клюбів, щоб приподобатись американським глядачам та читачам і накинули клюбам всякі дивовижні назви. „Львів" (дотеперішня американська назва: „Юкрейніен Амерікенс") названо „Левами". Протиреволюція етніків привернула давні назви, але в пресі тепер повний хаос у назвах. „Львів" зветься раз „Юкрейніен Амерікенс", раз — „Лаєнс" (Леви), то знову „Юкрейніен Лаєнс"...

О — Га

Свято Героїв в Лос Анджелесі

Організація Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ) та Спілка Української Молоді ЗСА (СУМА) 1-го червня ц.р., в Українськім Народнім Домі в Лос Анджелесі, влаштували Свято Героїв. Участь у ньому брала переважно молодь і зі своїх завдань вив'язалась знаменито. Це вперше ці дві організації влаштували Свято Героїв.

Свято розпочато поемою „Невідомому Стрільцеві", яку виголосив наш кремезний козак, оперовий співак Петро Бойн, при супроводі фортепіяна проф. Лесі Куриленко - Вахнянин.

У доповіді Ярослав Тростянецький видвигнув безсмертні діла наших героїв, які впали в боротьбі за волю України, зокрема підкресливши незабутні імена Петлюри, Коновальця, Чупринки і Бандери.

Дівочий хор СУМА під керівництвом Люби Кеске виконав дві пісні в супроводі гітари і двох мандолін і одну пісню в супроводі піяна молодого Григорія Галика.

Віктор Гнип, наш постійний декляматор, продеклямував „Спіть хлопці, спіть!" Богдана Лепкого.

„Прелюдію" Рахманінова виконала на піяно молоденька Надія Хич, учениця музичної школи проф. Лесі Куриленко - Вахнянин.

Сольоспів тенора Миколи Семчишина чимраз то кращий. При супроводі фортепіяна проф. Лесі Куриленко - Вахнянин, він гарно виконав пісні „Ми, українські революціонери" музика П. Бояна, „Даремно пробують Україну закути в кайдани" — музика також П. Бояна і „Співцям на чужині", музика Гнатишина.

Найкращою точкою програми свята був монтаж, збірна рецитація у виконанні молоді СУМА і живий образ з відповідною декорацією сцени. На тлі великого полотна, на цілу задну стіну сцени, де намальовані стрільці з автоматами в групах, що виступають до бою, стоять чотири великі стрілецькі хрести, а перед хрестами символічна могила з березовим хрестом. На сцені, у відповідних місцях, уставлені два юнаки і чотири дівчини. Рецитацію почала сумівка Марта Добрянська, а за нею по черзі й прочі рецитатори. У відповідну хвилину, поза могилу, заходить хор СУМА, а рівночасно маленькі дівчатка вносять вінок з написом „Героям Слава" і кладуть на могилу. Присутні на залі піднімаються з місць, і стоячи, вшановують упавших героїв за волю України. Зворушливий настрій присутніх, і живий образ ховається помалу за куртиною. У виконанні брали участь: Марта Добрянська, Надія, Роман і Ірина Хич, Марія Цап, Омелян Демків, Тарас Брікнер, Анна Джердж, Зірка Кеске і дівочий хор СУМА.

Хор „Кобзар", під керівництвом маестра Божика виконав в'язанку стрілецьких пісень і відспіванням українського національного гимну закінчено Академію.

Гарну декорацію сцени виконав мистець Буцманюк.

По Академії збирали підписи на петицію Світового Конгресу Вільних Українців, Федерації Українських Жіночих Організацій до ОН в справі політичних в'язнів - жінок в СССР та звільнення їх з тюрем і концтаборів.

А. Вусик

РОЗШУК

1) СОЛЕЦЬКИЙ МИКОЛА ЯКОВИЧ, урodж. 1926 року, с. Стебник, р-н Дрогобич, Львівської області.
2) ВАСІВКА МИХАЙЛО, син Йосифа, мама Агафія, брати Стефан і Йосиф, сестра Юлія, с. Стебник, р-н Дрогобич, Львівська область.

Хто знає про них, або вони самі, проситься їх зголоситись на адресу:
Patryiak Walter
6213 Grant Street
St. Joseph, Mo. 64504
Заграничні часописи проситься передрукувати.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСоюзу

НЕДІЛЯ, 13-го ЛИПНЯ 1975 р.

ЙОНКЕРС, Н. Й. Місячні збори Т-ва Подільська Січ 8-ий Відд. о год. 12-ій дня в парохіяльній залі при Чеснат вул. Проситься всіх членів прибути, вирівняти вкладки та відібрати свої дивіденди. — Марія Кульчицька, секр.

ТАРЗАН, Ч. 7327. Світанок!

З великою полегшею Тарзан спостерігає світанок... Капітан Більський ще живий... але ледве!.. Бо він є на ласці лютих канібалів із племени Гуру, які дуже малу вартість прикладають людському життю!